

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Kulmule, Rødspætte, Skærising, Rødtunge, Sætunge, Pighvar, Slethvar, Glashvar, Hvilning og Ising.

Da det maa forudses, at de her nævnte Bestemmelser maaské ikke i det lange Løb vil slaa til, har man navnlig med Henblik paa Supplering af disse Bestemmelser med egentlige Fredningsbestemmelser vedtaget at nedsætte en staaende Kommission, til hvilken hver Regering udnævner een eller to Delegerede. Denne Kommission skal med Det internationale Raad for Havundersøgelser som raadgivende Organ have til Opgave at overveje, hvorvidt Konventionens Bestemmelser bør udvides eller ændres, og de kontraherende Regeringer forpligter sig til at gennemføre enhver Indstilling fra Kommissionen herom, naar Indstillingen er enstemmigt vedtaget paa et Møde i Kommissionen og tiltraadt af alle de kontraherende Regeringer, som ikke maatte have været repræsenteret paa Mødet.

Under Konferencen har yderligere været drøftet Spørgsmaalet om Foranstaltning til Sikring mod Overfiskning ved Indførelse af Begrænsninger i de enkelte Landes Adgang til at udvide deres Fiskerflaade, og i Slutprotokollen, Punkt 11—13, er fremsat en Anbefaling af, at de deltagende Regeringer bestræber sig for at sikre, at Størrelsen af Fiskerflaaden i de paagældende Omraader indtil videre ikke forøges ud over den nuværende Størrelse eller Størrelsen fra 1938. Fra dansk Side har man dog ikke kunnet slutte sig til denne Anbefaling.

Konventionen skal træde i Kraft to Maaneder efter, at alle de tiltrædende Regeringer har deponeret Ratifikationsdokumenterne.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Forslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting.

Chr. Christiansen: Det Formaal, som søges naaet ved den foreliggende Konvention, er at modvirke en Overfiskning i Nordsøen og at bevare Fiskebestanden saa godt som vel muligt. Fra dansk Side har der altid været stor Interesse for at modvirke Overfiskning i Nordsøen, ja, vi plejer gerne at sige, at der egentlig ofte har fundet en Rovfiskning Sted i Nordsøen, som kun kunde skade alle de Lande, der havde Fiskere, som søgte deres Erhverv dér. Vi har saaledes fra dansk Side givet et Bevis paa vor Interesse ved paa et meget tidligt Tidspunkt at indføre Mindstemaal for en Række af de Fiskearter, som fanges i Nordsøen. Vi har ogsaa været inde

paa Indførelse af Fredningstider for visse Fiskearter og andre lignende Foranstaltninger, som kunde være til Gavn for en god Fiskebestand i Nordsøen. Men disse Foranstaltninger har dog ikke kunnet vinde Tilslutning fra anden Side.

Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning indeholder egentlig tre Hovedpunkter, som er værd at bemærke: 1) Problemet vedrørende Maskestørrelserne for Fiskeredskaberne, 2) Mindstemaalene for Fisk og 3) Nedsættelsen af en permanent Kommission.

Hvad Maskestørrelserne angaar, mener jeg ikke, at de fastsatte Maal vil kunne volde nogen som helst Vanskeligheder for det danske Fiskeri. Jeg vil dog gerne fremhæve, at det næppe bliver særlig let at gennemføre effektive Kontrolforanstaltninger med Hensyn til hele dette Problem med Maskestørrelserne. Jeg vil spørge Ministeren: Vil det ikke efter denne Konvention være nødvendigt, at der gennemføres en dansk Lovgivning, som fastsætter de Maskestørrelser, der er Tale om her i Konventionen?

Med Hensyn til Mindstemaalene for de Fisk, som er nævnt i Konventionen, kan vi for vort Vedkommende sige, at de næsten for alle Fiskearter er lavere end de Mindstemaal, der er fastsat i vor Fiskerilovgivning, saaledes at Konventionen i den Henseende ikke faar nogen Betydning ud over, at vi kan sige, at den betyder et Skridt i den rigtige Retning, som vi ofte har ønsket. Nu kommer det altsaa, og det kan kun virke tilfredsstillende for os, selv om vi egentlig kunde have ønsket, at Mindstemaalene var blevet sat lidt højere, end det er Tilfældet i Konventionen.

Konventionens Bestemmelser omfatter foruden Nordhavet og Nordsøen ogsaa Kattegat og, saa vidt jeg har forstaaet det, Omraaderne baade inden for og uden for Tremilegrænsen. Det vil med andre Ord sige, at Bælterne og Østersøen ikke er inddraget under den foreliggende Konventions Bestemmelser. Det maa bl. a. betyde, at de Særregler, som gælder for Bornholm med Hensyn til Mindstemaal for Fisk, ikke berøres af den foreliggende Konvention.

I Artikel 12 bestemmes det, at der skal nedsættes en staaende Kommission med een eller to Delegerede, og det er Kommissionens Opgave at ændre eller at udvide de Omraader, som den nuværende Konvention omfatter. Det er Hensigten, at Indstillingerne til Landenes Regeringer skal være enstemmige. Det kan vel ikke skjules, at der i en saadan Kommission meget let kan